TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 8 d.*

Byloje C-478/07

dėl *Handelsgericht Wien* (Austrija) 2007 m. rugsėjo 27 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2007 m. spalio 25 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Budějovický Budvar, národní podnik

prieš

Rudolf Ammersin GmbH,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans (pranešėjas), A. Rosas ir K. Lenaerts, teisėjai P. Kūris, E. Juhász, L. Bay Larsen ir P. Lindh,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
posėdžio sekretorė K. Sztranc-Sławiczek, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. gruodžio 2 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Budějovický Budvar, národní podnik, atstovaujamos Rechtsanwalt C. Petsch,

— *Rudolf Ammersin GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* C. Hauer, B. Goebel ir C. Schulte,

— Čekijos vyriausybės, atstovaujamos T. Boček ir M. Smolek,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos I. Chalkias ir K. Marinou,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos B. Doherty ir B. Schima bei M. Vollkommer,

susipažinęs su 2009 m. vasario 5 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 28 ir 30 straipsnių, Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (OL L 236, 2003, p. 33, toliau – Stojimo aktas), 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 918/2004, nustatančio pereinamojo laikotarpio priemones, skirtas žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugai ir susijusias su Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos įstojimu (OL L 163, p. 88; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 46 t., p. 255), ir 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, p. 12) išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą, kilusį tarp Česke Budejovicuose (Čekijos Respublika) įsteigtos alaus daryklos *Budějovický Budvar, národní podnik* (toliau – *Budvar*) ir Vienoje (Austrija) įsteigtos įmonės *Rudolf Ammersin GmbH* (toliau – *Ammersin*), kuri verčiasi gėrimų distribucija, dėl *Budvar* prašymo uždrausti *Ammersin* pardavinėti alaus daryklos *Anheuser-Busch Inc.* (toliau – *Anheuser-Busch*), įsteigtos Saint Louis (JAV), gaminamą alų, pažymėtą prekių ženklu „American Bud“, dėl to, kad pagal dvišales Čekijos Respubliką ir Austrijos Respubliką saistančias sutartis pastarojoje valstybėje narėje naudoti pavadinimą „Bud“ leidžiama tik žymint Čekijos Respublikoje pagamintą alų.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

3 1958 m. spalio 31 d. Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų apsaugos ir jų tarptautinės registracijos, peržiūrėto Stokholme 1967 m. liepos 14 d. ir iš dalies pakeisto 1979 m. rugsėjo 28 d. (*Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys,* 828 t., Nr. 13172, p. 205, toliau – Lisabonos susitarimas), 1 straipsnyje nurodyta:

„1. Valstybės, kurioms taikomas šis susitarimas, Pramoninės nuosavybės apsaugai skirtos sąjungos viduje sudaro atskirą Sąjungą.

2. Jos įsipareigoja saugoti savo teritorijose pagal šį susitarimą kitų atskiros Sąjungos valstybių prekių kilmės vietos nuorodas, pripažintas ir saugomas kilmės valstybėje ir registruotas Tarptautiniame intelektinės nuosavybės biure <…>, kuris nurodytas Konvencijoje dėl Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos [WIPO] įsteigimo.“

4 Pagal Lisabonos susitarimo 2 straipsnį:

„1. Šiame susitarime kilmės vietos nuoroda yra šalies, regiono ar vietovės geografinis pavadinimas, skirtas apibūdinti iš ten kilusius produktus, kurių kokybė ar savybės yra išimtinai arba iš esmės sietinos su tam tikra geografine aplinka, įskaitant jai būdingus gamtos ir žmogaus veiklos veiksnius.

2. Kilmės šalis yra ta šalis, kurios pavadinimas arba kurioje esančio regiono arba vietovės pavadinimas sudaro kilmės vietos nuorodą, dėl kurios produktas yra žinomas.“

5 Kilmės vietos nuoroda BUD (kilmės vietos nuoroda Nr. 598) 1975 m. kovo 10 d. WIPO įregistruota alui pagal Lisabonos susitarimą.

Bendrijos teisė

Stojimo aktas

6 Pagal Stojimo akto 20 straipsnį:

„Šio Akto II priede išvardyti aktai pritaikomi, kaip nurodyta tame priede.“

7 Stojimo akto II priedo „Stojimo akto 20 straipsnyje nurodytas sąrašas“ 6 skyriaus A skirsnio 18 punkte numatyta:

„31996 R 1107: 1996 m. birželio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1107/96 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų registravimo pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatytą tvarką (OL L 148 <…>, p. 1) su pakeitimais, padarytais:

<…>

— 32002 R 1829: [2002 m. spalio 14 d.] Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1829/2002 (OL L 277 <…>, p. 10).

a) 1 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Pavadinimai „Budějovické pivo“, „Českobudějovické pivo“ ir „Budějovický měšťanský var“ registruojami kaip saugomos geografinės nuorodos (PGI) ir nurodomi priede vadovaujantis Komisijai pateiktomis specifikacijomis. Tai nepažeidžia jokio alaus prekės ženklo ar kitokių teisių, įstojimo dieną egzistuojančių Europos Sąjungoje.“

b) Priedo B dalies tekste su antrašte „Alus“ įterpiama:

„Čekijoje:

— Budějovický pivo (PGI)

— Českobudějovické pivo (PGI)

— Budějovicky měšťanský var (PGI)“.“

Reglamentas (EEB) Nr. 2081/92

8 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4) septintoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„<…> kadangi nacionalinė įregistruotų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų taikymo praktika skiriasi; kadangi turėtų būti nustatyta Bendrijos pozicija; kadangi Bendrijos apsaugos taisyklių sistema leis plėtoti geografines nuorodas ir kilmės vietos nuorodas, nes, nustatant labiau vienodą požiūrį, tokia sistema užtikrins sąžiningą konkurenciją tarp šias nuorodas turinčių produktų gamintojų ir sustiprins vartotojų pasitikėjimą tokiais produktais“.

9 Reglamento Nr. 2081/92 5–7 straipsniuose nustatyta šio reglamento 2 straipsnyje nurodytų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo procedūra, vadinamoji įprasta procedūra. Pagal šio reglamento 5 straipsnio 4 dalį įregistravimo paraiška siunčiama tai valstybei narei, kurios teritorijoje yra konkreti geografinė vietovė. Ta valstybė narė pagal šio reglamento 5 straipsnio 5 dalies pirmą pastraipą patikrina paraiškos pagrįstumą ir ją perduoda Europos Bendrijų Komisijai.

10 Kadangi paraiškos įregistruoti pavadinimą nagrinėjimo Komisijoje procedūra užtrunka tam tikrą laiką ir kadangi, laukiant sprendimo dėl pavadinimo įregistravimo, valstybėms narėms turėtų būti leista taikyti laikiną nacionalinę apsaugą, 1997 m. kovo 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 535/97, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 2081/92

(OL L 83, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 3 sk., t. 20, p. 352), po Reglamento Nr. 2081/92 5 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos įterptas toks tekstas:

„Ta valstybė narė gali, tik taikydama pereinamąjį laikotarpį, nacionaliniu lygmeniu skirti pavadinimui, pateiktam nustatyta tvarka, apsaugą, tokia prasme, kaip vartojama šiame reglamente, ir, jei būtina, patikslinimo laikotarpį, kurių trukmė pradedama skaičiuoti nuo tokio pateikimo dienos; <…>

Tokia pereinamojo laikotarpio nacionalinė apsauga baigiasi sprendimo dėl įregistravimo pagal šį reglamentą priėmimo dieną. <…>

Tuo atveju, kai pavadinimas nėra registruotas pagal šį reglamentą, visa atsakomybė už tokios nacionalinės apsaugos padarinius tenka išimtinai tai valstybei narei.

Priemonės, kurių valstybės narės imasi pagal antrą pastraipą, turi įtakos tik nacionaliniu lygmeniu; jos neturi daryti įtakos Bendrijos vidaus prekybai.“

11 Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta įregistravimo procedūra šio reglamento įsigaliojimo dieną jau egzistavusiems pavadinimams įregistruoti, vadinamoji supaprastinta procedūra. Šioje nuostatoje, be kita ko, numatyta, kad per šešis mėnesius nuo Reglamento Nr. 2081/92 įsigaliojimo valstybės narės informuoja Komisiją, kuriuos pavadinimus jos nori įregistruoti pagal šią procedūrą.

12 Siekiant visų pirma atsižvelgti į tai, kad pirmas pasiūlymas įregistruoti geografines nuorodas ir kilmės vietos nuorodas, kurį Komisija turėjo parengti pagal Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 2 dalį, buvo pateiktas Europos Sąjungos Tarybai tik 1996 m. kovo mėn., o didesnė šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatyto penkerių metų pereinamojo laikotarpio dalis jau buvo praėjusi, Reglamentu Nr. 535/97, įsigaliojusiu 1997 m. kovo 28 d., šios dalies tekstas buvo pakeistas taip:

„Nukrypdamos nuo 1 dalies a ir b punktų valstybės narės gali toliau taikyti nacionalines priemones, leidžiančias vartoti 17 straipsnyje [įregistruotus] [pavadinimus] ne ilgiau kaip penkerius metus nuo įregistravimo paskelbimo dienos su sąlyga, kad:

— produktais buvo teisėtai prekiaujama rinkoje, vartojant tuos pavadinimus mažiausiai penkerius metus iki šio reglamento paskelbimo dienos,

— įmonės teisėtai prekiavo konkrečiais produktais, be pertraukos vartodamos tuos pavadinimus pirmoje įtraukoje nurodytu laikotarpiu,

— ženklinant etiketėmis aiškiai nurodoma tikra produkto kilmė.

Tačiau šis nukrypimas nesuteikia teisės laisvai prekiauti produktais valstybės narės teritorijoje, kurioje tie pavadinimai yra uždrausti.“

13 2003 m. balandžio 8 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 692/2003, iš dalies keičiančio Reglamentą (EEB) Nr. 2081/92 (OL L 99, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 38 t., p. 454), 1 straipsnio 15 punkte numatyta:

„13 straipsnio 2 dalis ir 17 straipsnis išbraukiami. Tačiau šių straipsnių nuostatos toliau taikomos įregistruotiems pavadinimams ar pavadinimams, dėl kurių įregistravimo paraiška pateikta laikantis 17 straipsnyje nustatytos tvarkos prieš įsigaliojant šiam reglamentui.“

Reglamentas Nr. 510/2006

14 Reglamentas Nr. 2081/92 su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 301), buvo panaikintas Reglamento Nr. 510/2006 19 straipsniu. Pastarasis reglamentas įsigaliojo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną, t. y. 2006 m. kovo 31 dieną.

15 Reglamento Nr. 510/2006 6 konstatuojamojoje dalyje sakoma:

„Reikėtų numatyti Bendrijos požiūrį į kilmės vietos nuorodas ir geografines nuorodas. Bendrijos apsaugos sistemos taisyklės leidžia plėtoti geografines nuorodas ir kilmės vietos nuorodas, nes taikant vienodesnį požiūrį tokia sistema užtikrina vienodas konkurencijos sąlygas šias nuorodas turinčių produktų gamintojams ir stiprina vartotojų pasitikėjimą tokiais produktais.“

16 Pagal šio reglamento 19 konstatuojamąją dalį:

„Šio reglamento įsigaliojimo dieną pagal <…> Reglamentą (EEB) Nr. 2081/92 <…> jau įregistruotiems pavadinimams turėtų būti toliau taikoma šiame reglamente numatyta apsauga, ir jie automatiškai įtraukiami į registrą. <…>“

17 Šio reglamento 1 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Šiame reglamente nustatomos Sutarties I priede išvardytų žmonėms vartoti skirtų žemės ūkio produktų, šio reglamento I priede išvardytų maisto produktų ir šio reglamento II priede išvardytų žemės ūkio produktų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos taisyklės.

<…>

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant kitų konkrečių Bendrijos nuostatų.“

18 To paties reglamento I priedo „1 straipsnio 1 dalyje nurodyti maisto produktai“ pirmoje įtraukoje minimas „alus“.

19 Reglamento Nr. 510/2006 2 straipsnio „Kilmės vietos nuoroda ir geografinė nuoroda“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Šiame reglamente:

a) kilmės vietos nuoroda – regiono, konkrečios vietovės arba, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti žemės ūkio produktui ar maisto produktui:

— kuris yra kildinamas iš to regiono, konkrečios vietovės ar šalies,

— kurio kokybė ar savybės yra iš esmės arba išimtinai sietinos su tam tikra geografine aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais, ir

— kurio gamyba, perdirbimas ir paruošimas atliekamas apibrėžtoje geografinėje vietovėje;

b) geografinė nuoroda – regiono, konkrečios vietovės ar, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti žemės ūkio produktui ar maisto produktui:

— kuris yra kildinamas iš to regiono, konkrečios vietovės ar šalies, ir

— kurio specifinė kokybė, reputacija ar kitos savybės priskiriamos tai geografinei kilmei, ir

— kurio gamyba, perdirbimas ir paruošimas atliekamas apibrėžtoje geografinėje vietovėje;

2. Tradiciniai geografiniai ar negeografiniai pavadinimai, nurodantys žemės ūkio produktą ar maisto produktą, atitinkantį 1 dalies sąlygas, taip pat laikomi kilmės vietos nuorodomis ar geografinėmis nuorodomis.“

20 Šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Tam, kad būtų galima naudoti saugomą kilmės vietos nuorodą (SKVN) arba saugomą geografinę nuorodą (SGN), žemės ūkio produktas ar maisto produktas turi atitikti produkto specifikaciją.“

21 Reglamento Nr. 510/2006 5–7 straipsniuose nustatyta šio reglamento 2 straipsnyje nurodytų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo tvarka. Pagal šio reglamento 5 straipsnio 4 dalį, kai įregistravimo paraiška susijusi su tam tikroje valstybėje narėje esančia geografine vietove, ji pateikiama tai valstybei narei. To paties reglamento 5 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad valstybė narė inicijuoja nacionalinę prieštaravimo procedūrą ir paskui priima sprendimą dėl šios paraiškos. Palankaus sprendimo atveju minėta valstybė narė perduoda minėto 5 straipsnio 7 dalyje nurodytus dokumentus Komisijai, kad ši pagal Reglamento Nr. 510/2006 6 ir 7 straipsniuose reglamentuojamą procedūrą, apimančią ir prieštaravimo procedūrą, priimtų galutinį sprendimą.

22 Pagal šio reglamento 5 straipsnio 6 dalį:

„Valstybė narė, remdamasi šiuo reglamentu, gali tik laikinai suteikti pavadinimo apsaugą nacionaliniu lygiu ir tam tikrais atvejais nustatyti prisitaikymo laikotarpį, įsigaliosiantį nuo paraiškos pateikimo Komisijai datos.

Pirmoje pastraipoje numatytas prisitaikymo laikotarpis gali būti suteiktas tik su sąlyga, kad atitinkamos įmonės teisėtai prekiavo aptariamais produktais, nepertraukiamai naudodamos atitinkamus pavadinimus ne mažiau kaip pastaruosius penkerius metus, ir iškėlė šį klausimą pagal 5 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą nacionalinę prieštaravimo procedūrą.

Tokia laikinoji nacionalinė apsauga baigiasi sprendimo dėl įregistravimo pagal šį reglamentą priėmimo dieną.

Už laikinosios nacionalinės apsaugos pasekmes, kai pavadinimas neįregistruojamas pagal šį reglamentą, atsakomybė tenka tik atitinkamai valstybei narei.

Priemonės, kurių imasi valstybės narės pagal pirmą pastraipą, turi poveikį tik nacionaliniu lygiu ir nedaro įtakos Bendrijos vidaus ar tarptautinei prekybai.“

23 To paties reglamento 13 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo:

a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio įregistruoto pavadinimo naudojimo komerciniais tikslais produktams, kuriems netaikomas įregistravimas, jeigu šie produktai panašūs į tuo pavadinimu įregistruotus produktus arba jeigu, naudojantis tuo pavadinimu, naudojamasi saugomo pavadinimo reputacija;

b) bet kokio neleistino naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo, net ir tuo atveju, jeigu yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas, arba prie jo rašomi žodžiai, pavyzdžiui, „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagaminta kaip“, „imitacija“ ar panašūs;

<…>“

Reglamentas Nr. 918/2004

24 Reglamento Nr. 918/2004 2–4 konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„(2) Tačiau Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 5 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad valstybės narės gali įvesti laikiną geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugą nacionaliniu lygiu nuo dienos, kai tokių nuorodų registravimo prašymas

siunčiamas į Komisiją. Tais atvejais, kai nacionalinės apsaugos priemonės taikomos neregistruojant nuorodos Bendrijos lygiu, visa atsakomybė už galimas pasekmes tenka atitinkamai valstybei narei.

(3) Įstojus Čekijai, Estijai, Kiprui, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Maltai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai, šių šalių (toliau – naujos valstybės narės) geografinės nuorodos ir kilmės vietos nuorodos gali būti registruojamos Bendrijos lygiu pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 5 straipsnį ir saugomos pagal 13 straipsnį.

(4) Siekiant palengvinti naujoms valstybėms narėms prašymų Komisijai teikimą ir užtikrinti tęstinę atitinkamų geografinių ir kilmės vietos nuorodų apsaugą, reikėtų sudaryti sąlygas šioms valstybėms narėms išlaikyti esamas nacionalines apsaugos priemones, galiojančias 2004 m. balandžio 30 d., tol, kol remiantis Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 6 straipsniu bus priimtas atitinkamas sprendimas, su sąlyga, kad registracijos prašymas, nurodytas minėtame reglamente, bus atsiųstas Komisijai iki 2004 m. spalio 31 d.“

25 Reglamento Nr. 918/2004 1 straipsnyje numatyta:

„Nacionalinės geografinių ir kilmės vietos nuorodų apsaugos priemonės, apibrėžtos Reglamente (EEB) Nr. 2081/92 ir galiojančios Čekijoje, Estijoje, Kipre, Latvijoje, Lietuvoje, Vengrijoje, Maltoje, Lenkijoje, Slovėnijoje ir Slovakijoje 2004 m. balandžio 30 d., gali būti paliktos galioti šiose valstybėse narėse iki 2004 m. spalio 31 d.

Jeigu prašymas registruoti, nurodytas Reglamente (EEB) Nr. 2081/92, persiunčiamas Komisijai iki 2004 m. spalio 31 d., tokios apsaugos priemonės gali būti paliktos galioti tol, kol bus priimtas sprendimas remiantis minėto reglamento 6 straipsniu.

Kai nuoroda nėra registruota Bendrijos lygiu, už visas tokios nacionalinės apsaugos pasekmes yra atsakingos atitinkamos valstybės narės.“

Nacionalinė teisė

Dvišalė sutartis

26 1976 m. birželio 11 d. Austrijos Respublika ir Čekoslovakijos Socialistinė Respublika sudarė sutartį dėl kilmės nuorodų, kilmės vietos nuorodų ir kitų žemės ūkio produktų ir pramonės gaminių kilmę žyminčių nuorodų apsaugos (toliau – dvišalė sutartis).

27 Sutartį patvirtinus ir ratifikavus, ji buvo paskelbta 1981 m. vasario 19 d. *Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich* (BGBl. 75/1981). Pagal šios dvišalės sutarties 16 straipsnio 2 dalį ji įsigaliojo 1981 m. vasario 26 d. neribotam laikui.

28 Dvišalės sutarties 1 straipsnyje numatyta:

„Kiekviena susitarianti valstybė įsipareigoja imtis visų priemonių, būtinų veiksmingai kilmės nuorodų, kilmės vietos nuorodų ir kitų žemės ūkio produktų ir pramonės gaminių kilmę žyminčių nuorodų, priskiriamų 5 straipsnyje nurodytoms kategorijoms ir išvardytų 6 straipsnyje numatytame susitarime, taip pat pavadinimų ir paveiksliukų, nurodytų 3 ir 4 straipsniuose bei 8 straipsnio 2 dalyje, apsaugai nuo nesąžiningos konkurencijos prekyboje.“

29 Pagal dvišalės sutarties 2 straipsnį:

„Kilmės nuorodos, kilmės vietos nuorodos ir kitos nuorodos, žyminčios kilmę šios sutarties prasme, yra visos nuorodos, kurios tiesiogiai arba netiesiogiai siejasi su prekės kilme. Paprastai tokią nuorodą sudaro geografinė nuoroda. Tačiau ją gali sudaryti ir kitos nuorodos, jeigu kilmės valstybės suinteresuotieji asmenys jas suvokia, kalbant apie taip nurodytą prekę, kaip nurodančias pagaminimo valstybę. Minėtos nuorodos, be geografiškai apibrėžtos kilmės teritorijos nuorodos, gali apimti nuorodas, susijusias su atitinkamos prekės kokybe. Šios išskirtinės prekių savybės iš esmės arba išimtinai sietinos su geografiniais veiksniais arba žmogaus veikla.“

30 Dvišalės sutarties 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„<…> pagal 6 straipsnį sudarytame susitarime išvardytos čekoslovakiškos nuorodos Austrijos Respublikoje naudojamos išimtinai čekoslovakiškiems produktams nurodyti.“

31 Dvišalės sutarties 5 straipsnio 1 dalies B skirsnio 2 punkte alus priskiriamas čekiškų produktų kategorijai, kuriai taikoma šioje sutartyje įtvirtinta apsauga.

32 Pagal dvišalės sutarties 6 straipsnį:

„Su prekėmis, kurioms taikomos 2 ir 5 straipsnių sąlygos, susijusios nuorodos, kurioms taikoma sutarties apsauga ir kurios nėra bendriniai pavadinimai, išvardijamos susitarime, kurį sudaro abiejų susitariančiųjų valstybių vyriausybės.“

33 Dvišalės sutarties 7 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Jei pagal šios sutarties 3, 4, 6 straipsnius ir 8 straipsnio 2 dalį saugomi pavadinimai ir nuorodos naudojami pažeidžiant šios sutarties nuostatas komercinėje veikloje produktams žymėti, visų pirma juos pateikiant arba jų pakuotėse, arba sąskaitose faktūrose, važtaraščiuose ar kituose verslo dokumentuose arba reklamoje, taikytinos visos teisminės ir administracinės priemonės, numatytos tos susitariančios valstybės, kurioje prašoma apsaugos, teisės aktuose, siekiant kovoti su nesąžininga konkurencija arba kitaip užkirsti kelią neteisėtam nuorodų naudojimui šiuose teisės aktuose nustatytomis sąlygomis ir atsižvelgiant į 9 straipsnį.

2. Tiek, kiek vykdant komercinę veiklą kyla tikimybė supainioti, 1 dalis taikoma taip pat ir tuo atveju, kai pagal sutartį saugomos nuorodos naudojamos pakeistos arba kitiems produktams nei tie, kuriems jos suteiktos 6 straipsnyje numatytu susitarimu.

3. 1 dalis taikoma ir tais atvejais, kai pagal sutartį saugomos nuorodos naudojamos išverstos į kitą kalbą ar kartu nurodant tikrąją kilmę arba prie jos rašomi žodžiai, pavyzdžiui, „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „imitacija“ ar panašūs.

4. 1 dalis netaikoma vienos susitariančios valstybės nuorodų vertimams, jeigu vertimas yra kitos susitariančios valstybės bendrinės kalbos žodis.“

Dvišalis susitarimas

34 Pagal dvišalės sutarties 6 straipsnį susitarimas dėl jos taikymo (toliau – dvišalis susitarimas, o kartu su dvišale sutartimi – nagrinėjamos dvišalės sutartys) buvo sudarytas 1979 m. birželio 7 dieną.

35 Dvišalio susitarimo B priede nustatyta:

„Čekoslovakijos nuorodos, skirtos žemės ūkio produktams ir pramonės gaminiams

<…>

B Maisto produktai ir žemės ūkio produktai (išskyrus vyną)

<…>

2. Alus

Čekijos Socialistinė Respublika

<…>

Bud

Budějovické pivo

Budějovické pivo Budvar

Budějovické Budvar

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

36 Pagrindinėje byloje jau buvo priimtas 2003 m. lapkričio 18 d. Sprendimas *Budějovický Budvar* (C-216/01, Rink. p. I-13617), kuriuo Teisingumo Teismas, kuriam prašymą

priimti prejudicinį sprendimą pateikė tas pats nacionalinis teismas kaip ir šioje byloje, nusprendė:

„1. EB 28 straipsnis ir <…> Reglamentas Nr. 2081/92 <…> su pakeitimais, padarytais <…> Reglamentu Nr. 535/97 <…>, nedraudžia taikyti valstybės narės ir trečiosios valstybės sudarytos dvišalės sutarties nuostatos, kuria šios trečiosios valstybės paprastai ir netiesioginei geografinės kilmės nuorodai importo valstybėje narėje suteikiama apsauga, kuria remiantis galima neleisti importuoti kitoje valstybėje narėje teisėtai pardavinėjamą prekę, nesvarbu, ar yra tikimybė suklaidinti.

2. EB 28 straipsnis draudžia taikyti valstybės narės ir trečiosios valstybės sudarytos dvišalės sutarties nuostatą, suteikiančią nuorodai, kuri šioje valstybėje nėra nei tiesiogiai, nei netiesiogiai susijusi su ja žymimos prekės geografine kilme, apsaugą importo valstybėje narėje, kuria remiantis galima neleisti importuoti kitoje valstybėje narėje teisėtai pardavinėjamą prekę, nesvarbu, ar yra tikimybė suklaidinti.

3. EB 307 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ji leidžia valstybė narės teismui su sąlyga, kad šis atliks patikrinimus atsižvelgdamas, be kita ko, į šiame sprendime nurodytus kriterijus, taikyti šios valstybės narės ir trečiosios valstybės sudarytų dvišalių sutarčių, kaip antai nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, nuostatas, numatančias apsaugą šios trečiosios valstybės nuorodai, net jeigu paaiškėja, kad šios nuostatos prieštarauja EB sutarties taisyklėms, remiantis tuo, jog tai yra pareiga, kylanti iš sutarčių, sudarytų iki tos valstybė narės įstojimo į Europos Sąjungą. Kol bus įgyvendintos priemonės, leidžiančios pašalinti galimą iki tokio įstojimo sudarytos sutarties nesuderinamumą su EB sutartimi, kaip numatyta EB 307 straipsnio antroje pastraipoje, pagal šio straipsnio pirmą pastraipą šiai valstybei leidžiama toliau taikyti tokią sutartį, jeigu joje nustatytos pareigos, kurių ši privalo toliau laikytis pagal tarptautinę teisę.“

37 Minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 28–42 punktuose pateikta tokia pagrindinės bylos aplinkybių santrauka:

„28 *Budvar* prekiauja alumi, be kita ko, žymimu prekių ženklais „Budějovický Budvar“ ir „Budweiser Budvar“, ir eksportuoja, visų pirma į Austriją, alų, vadinamą „Budweiser Budvar“.

29 *Ammersin* prekiauja, be kitų produktų, „American Bud“ prekių ženklu pažymėtu alumi, gaminamu alaus daryklos *Anheuser-Busch* ir perkamu iš Obertrume (Austrija) įsteigtos išimtinės šio alaus importuotojos Austrijoje *Josef Sigl KG* (toliau – *Josef Sigl*).

30 1999 m. liepos 22 d. pareiškimu *Budvar* kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą prašydama jo uždrausti *Ammersin* vykdant veiklą Austrijos teritorijoje naudoti nuorodą „Bud“ ar panašias galinčias klaidinti nuorodas alui ar panašiems produktams ar esant sąsajai su jais, nebent tai būtų *Budvar* produktai. Ji taip pat prašė, kad būtų panaikintos visos šiam draudimui prieštaraujančios nuorodos, teikiama šio įpareigojimo įvykdymo ataskaita ir sprendimas būtų paskelbtas viešai. Be to, ji pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

31 *Budvar* ieškinys pagrindinėje byloje iš esmės grindžiamas dviem skirtingais teisiniais pagrindais.

32 Pirma, *Budvar* nurodo, jog prekių ženklas „American Bud“, įregistruotas kaip prekių ženklas *Anheuser-Busch* naudai, turi, kaip numatyta kovos su nesąžininga konkurencija teisės aktuose, galinčių klaidinti panašumų su jos pačios prioritetiniais Austrijoje saugomais prekių ženklais, būtent – „Budweiser“, „Budweiser Budvar“ ir „Bud“.

33 Antra, *Budvar* tvirtina, kad nuorodos „American Bud“ naudojimas žymėti alų, pagamintą ne Čekijos Respublikoje, prieštarauja dvišalės sutarties nuostatoms, nes dvišalio susitarimo B priede minima nuoroda „Bud“ yra saugoma nuoroda, kaip numatyta minėtos sutarties 6 straipsnyje, ir todėl ja žymėti galima tik Čekijoje pagamintas prekes.

34 1999 m. spalio 15 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pritaikė *Budvar* prašytas laikinąsias apsaugos priemones.

35 *Ammersin* pateikto apeliacinio skundo dėl šių priemonių *Oberlandesgericht Wien* (Austrija) nepatenkino, o kasacinį skundą *Oberster Gerichtshof* (Austrija) atmetė. Pasibaigus laikinųjų apsaugos priemonių procedūrai *Handelsgericht Wien* nagrinėja ieškinį iš esmės.

36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad prieš pareikšdama ieškinį pagrindinėje byloje *Budvar* jau buvo pateikusi *Landesgericht Salzburg* (Austrija) ieškinį, kuris ir dalyko, ir pagrindo atžvilgiu yra tapatus pagrindinėje byloje pareikštam ieškiniui, tačiau pareikštas *Josef Sigl*.

37 Šioje lygiagrečiai nagrinėjamoje byloje *Landesgericht Salzburg* priėmė nutartį taikyti prašomas laikinąsias apsaugos priemones, *Oberlandesgericht Linz* (Austrija) nepatenkino apeliacinio skundo dėl šios nutarties, o 2000 m. vasario 1 d. nutartimi *Oberster Gerichtshof* atmetė kasacinį skundą dėl apeliacinėje instancijoje priimtos nutarties ir patvirtino laikinąsias apsaugos priemones.

38 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad ši *Oberster Gerichtshof* nutartis yra iš esmės pagrįsta toliau nurodytais motyvais.

39 *Oberster Gerichtshof*, kuris tenagrinėjo su dvišale sutartimi susijusį pagrindą, nusprendė, kad atsakovės *Josef Sigl* atžvilgiu prašomas nustatyti draudimas gali sudaryti laisvo prekių judėjimo kliūtį EB 28 straipsnio prasme.

40 Vis dėlto jis nusprendė, kad tokia kliūtis suderinama su EB 28 straipsniu, nes dvišalėje sutartyje numatyta nuorodos „Bud“ apsauga yra EB 30 straipsnyje numatyta pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga.

41 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, panašu, kad *Oberster Gerichtshof* nusprendė, jog nuoroda „Bud“ yra „paprasta geografinė nuoroda arba netiesioginė kilmės nuoroda“, t. y. tokia nuoroda, kuriai naudoti nebūtina laikytis su kilmės vietos nuoroda susijusių reikalavimų, kaip antai gamyba laikantis valdžios institucijų patvirtintų ir prižiūrimų kokybės ir gamybos standartų arba specifinės gaminio savybės. Be to, nuorodai „Bud“ taikoma „absoliuti apsauga“, kitaip tariant, apsauga taikoma neatsižvelgiant į tai, ar yra tikimybė supainioti ar suklaidinti.

42 Atsižvelgdamas į jam pateiktus argumentus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog kyla pagrįstų abejonių, kaip derėtų atsakyti į pagrindinėje byloje iškilusius Bendrijos teisės klausimus, visų pirma todėl, kad iš Teisingumo Teismo praktikos neįmanoma nustatyti, ar vadinamosios „paprastos“ geografinės kilmės nuorodos, kurios nekelia rizikos suklaidinti, taip pat laikytinos EB 30 straipsnyje numatyta pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga.“

38 Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ją priėmęs teismas pateikia tokią įvykių po minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* paskelbimo santrauką.

39 2004 m. gruodžio 8 d. sprendimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atmetė *Budvar* ieškinį konstatavęs, kad nuoroda „Bud“ nėra kilmės nuoroda, nes Čekijos gyventojai šios nuorodos nesieja su tam tikra Čekijos Respublikos vietove ir ji šioje šalyje niekada nebuvo naudojama vietai nurodyti. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas padarė išvadą, kad tokios nuorodos apsauga, numatyta nagrinėjamose dvišalėse sutartyse, yra nesuderinama su EB 28 straipsniu. Minėtas sprendimas buvo patvirtintas 2005 m. kovo 21 d. *Oberlandesgericht Wien* sprendimu.

40 Tačiau 2005 m. lapkričio 29 d. nutartimi *Oberster Gerichtshof* panaikino žemesnių instancijų teismų sprendimus ir grąžino bylą nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, kad šis atlikęs papildomą tyrimą priimtų naują sprendimą.

41 *Oberster Gerichtshof* nuomone, klausimas, ar pavadinimas „Bud“, nurodo Čekijos Respublikos teritorijos regioną arba vietovę, nagrinėtinas kartu su paprastos ir netiesioginės kilmės nuorodos kriterijais.

42 Atsižvelgiant į minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 54 ir 101 punktus, reikia išnagrinėti, ar pavadinimas „Bud“ bent jau gali vartotojui suteikti informacijos, jog taip pažymėtas produktas yra iš tam tikros vietovės, tam tikro regiono ar tam tikros šalies. Todėl reikėtų iškelti klausimą, ar esant sąsajai su alumi vartotojai pavadinimą „Bud“ suvokia kaip paprastą ir netiesioginę geografinės kilmės nuorodą. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šio klausimo dar neišnagrinėjo.

43 Vėliau 2006 m. kovo 23 d. sprendimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš esmės remdamasis *Anheuser-Busch* pateiktais nuomonės apklausos rezultatais, vėl atmetė *Budvar* ieškinį dėl to, kad esant sąsajai su alumi Čekijos vartotojai pavadinimo „Bud“ nesuvokia kaip kilmės nuorodos.

44 Tačiau šį sprendimą *Oberlandesgericht Wien* panaikino 2006 m. liepos 10 d. sprendimu ir vėl grąžino bylą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, kaip svarbiausią motyvą nurodydamas, jog šis teismas turėjo atlikti papildomą tyrimą, nes nepatenkino *Budvar* prašymo atlikus atitinkamos visuomenės grupės apklausą skirti teismo ekspertizę išimtinai tokiais klausimais:

— ar Čekijos vartotojai pavadinimą „Bud“ sieja su alumi,

— ar esant – jų pačių nustatytai arba eksperto nurodytai – „Bud“ pavadinimo sąsajai su alumi, Čekijos vartotojai šį pavadinimą suvokia kaip nuorodą į tai, kad alus yra iš tam tikros vietovės, tam tikro regiono ar tam tikros šalies, ir

— teigiamai atsakius į pirmesnį klausimą – su kokia vietove, regionu ar šalimi jiems asocijuojasi pavadinimas „Bud“, kai yra sąsaja su alumi?

45 Nutartį priėmęs teismas mano, kad būtina pateikti naują prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

46 Pirma, kaip matyti iš proceso eigos po minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* paskelbimo, esama neaiškumų dėl šio sprendimo taikymo apimties.

47 Pirmiausia kyla klausimas, ar minėto sprendimo 54 ir 101 straipsniai turi būti suprantami taip, kad nustatant, ar pavadinimas turi būti laikomas paprasta ir netiesiogine kilmės nuoroda, kuri gali būti suderinama su EB 28 straipsniu, reikšminga vien išsiaiškinti, ar pavadinimas „Bud“, remiantis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia sąvokos samprata, nurodo šios valstybės regioną arba vietovę, ar vis dėlto reikia ištirti, ar šis pavadinimas, susietas su taip žymimu produktu (šiuo atveju – alumi), gali vartotojui suteikti informacijos apie tai, kad taip pažymėtas produktas yra iš tam tikros vietovės, tam tikro regiono arba tam tikros šalies, nereikalaujant, kad pavadinimas „Bud“, remiantis minėtomis aplinkybėmis ir samprata, savaime būtų šio regiono, vietovės ar šalies pavadinimas.

48 Be to, lieka neaiškumų, kokį metodą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi taikyti siekdamas nustatyti, ar, atsižvelgiant į taip jo taikytinus kriterijus, atitinkamas pavadinimas yra paprasta ir netiesioginė kilmės nuoroda. Visų pirma kyla klausimas, ar būtina atlikti nuomonės apklausą ir koks būtinas teigiamų atsakymų procentas.

49 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad, atsižvelgiant į minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punkte minimas „Čekijos Respublikoje susiklosčiusias faktines aplinkybes“, kyla klausimas, ar turi būti taikomi konkretūs su pavadinimo „Bud“ naudojimu susiję kokybės ir trukmės reikalavimai. Visų pirma reikėtų išsiaiškinti, ar šis pavadinimas naudotas kaip geografinė nuoroda, ar kaip prekių ženklas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, šiuo klausimu neginčijama, jog jokia Čekijos Respublikoje įsteigta įmonė, išskyrus *Budvar*, pavadinimo „Bud“ nenaudojo ir kad *Budvar* jį naudojo kaip prekių ženklą, o ne kilmės nuorodą.

50 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, faktinės ir teisinės pagrindinės bylos aplinkybės iš esmės pasikeitė, palyginti su aplinkybėmis, egzistavusiomis, kai šis teismas pateikė Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kurio pagrindu priimtas minėtas Sprendimas *Budějovický Budvar*.

51 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad kilmės valstybėje, t. y. Čekijos Respublikoje, esamomis aplinkybėmis pavadinimas „Bud“ saugomas kaip kilmės vietos nuoroda. Šį pavadinimą įregistravus WIPO pagal Lisabonos susitarimą, ši apsauga pripažįstama ir kitose valstybėse – susitarimo šalyse.

52 Tačiau šios kilmės vietos nuorodos apsaugos sąlygos atitinka Reglamento Nr. 516/2006 2 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžtoms kilmės vietos nuorodoms taikomas sąlygas. Todėl nebegalima remtis prielaida, kad pavadinimas „Bud“ yra paprasta ir netiesioginė kilmės nuoroda, nepatenkanti į šio reglamento taikymo sritį.

53 Tokią išvadą patvirtina Stojimo aktas, nes jame saugomos trys kilmės nuorodos, susijusios su Česke Budejovicų mieste gaminamu alumi – „Budějovické pivo“, „Českobudějovické pivo“ ir „Budějovický měšťanský“ ir žyminčios stiprų alų, vadinamą „Bud Super Strong“.

54 Atsižvelgiant į šias naujas aplinkybes, kyla du klausimai.

55 Pirma, kyla klausimas, dėl kurio Teisingumo Teismas nepareiškė nuomonės, ar Reglamentas Nr. 510/2006 yra galutinio pobūdžio ta prasme, kad jis draudžia nacionalinėje teisėje ar pagal dvišalę sutartį numatyti apsaugą tokiems pavadinimams, kaip antai kilmės vietos nuoroda „Bud“, kurių įregistruoti neprašyta pagal šį reglamentą, tačiau kurie iš esmės patenka į materialinę jo taikymo sritį (toliau – Reglamento Nr. °510/2006 „išsamus pobūdis, išsamumas“).

56 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Reglamentas Nr. 918/2004 akivaizdžiai yra išsamus, nes jame numatytas pereinamasis laikotarpis, kuriuo galima toliau taikyti nacionalinę kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugą.

57 Vis dėlto, net jeigu būtų nuspręsta, kad Reglamentas Nr. 510/2006 nėra išsamus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog dar reikia išnagrinėti, ar šis reglamentas bet kuriuo atveju draustų kilmės vietos nuorodos apsaugą taikyti kitose valstybėse narėse, jei būtų manoma, jog šis reglamentas yra išsamus tarpvalstybinės apsaugos Europos Sąjungoje požiūriu.

58 Antra, kyla klausimas, ar Stojimo aktu suteikta apsauga Česke Budejovicų mieste gaminamam alui, pažymėtam Reglamentu Nr. 510/2006 saugomomis geografinėmis nuorodomis „Budějovické pivo“, „Českobudějovické pivo“ ir „Budějovický měšťanský“, yra išsami. Toks išsamus pobūdis reikštų, kad esant tokiai apsaugai nebegalima toliau naudoti kito pavadinimo, kaip antai „Bud“, kuris taip pat nurodytų šiame mieste gaminamą alų ir būtų saugomas kaip kilmės vietos nuoroda pagal nacionalinę teisę.

59 Net jei būtų pripažinta, jog apsauga nėra išsami, reikėtų dar išnagrinėti, ar galiojant minėtų trijų pavadinimų apsaugai draudžiama nacionalinę apsaugą taikyti kitai geografinei nuorodai, kaip antai „Bud“, kitose valstybėse narėse valstybių narių sudarytų dvišalių sutarčių pagrindu.

60 Tokiomis aplinkybėmis *Handelsgericht Wien*, manydamas, kad norint priimti sprendimą jo nagrinėjamoje byloje yra būtinas Bendrijos teisės išaiškinimas, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. [Minėtu Sprendimu *Budějovický Budvar*] Teisingumo Teismas nustatė pavadinimo kaip geografinės nuorodos, kuri kilmės valstybėje nėra nei vietovės, nei regiono vardas, apsaugos suderinamumo su EB 28 straipsniu reikalavimus, pagal kuriuos toks pavadinimas,

— atsižvelgiant į kilmės valstybėje susiklosčiusias aplinkybes ir

— sąvokos sampratą, turi įvardyti regioną ar vietovę šioje valstybėje ir

— jo apsauga turi būti pateisinama pagal EB 30 straipsnį.

Ar šie reikalavimai reiškia,

— kad toks pavadinimas savaime atlieka tam tikros vietovės ar tam tikro regiono nurodymo funkciją, ar vis dėlto pakanka, kad pavadinimas kartu su juo žymimu produktu gali atkreipti vartotojų dėmesį į tai, kad taip žymimas produktas yra iš tam tikros kilmės valstybės vietovės arba tam tikro jos regiono,

— kad šios trys sąlygos yra nagrinėtinos atskirai ir turi būti tenkinamos kartu,

— kad vertinant sąvokos sampratą kilmės valstybėje turi būti atlikta vartotojų apklausa ir, jei taip, kad būtiną apsaugos prielaidą sudaro mažas, vidutinis ar didelis žinomumo arba asocijavimosi laipsnis;

— kad pavadinimą kaip geografinę nuorodą kilmės valstybėje faktiškai yra panaudojusios keletas, o ne viena įmonė ir tai, kad tik viena įmonė pavadinimą naudoja kaip prekių ženklą, trukdo taikyti šią apsaugą?

2. Ar dėl to, kad apie pavadinimą nebuvo pranešta per Reglamente (EB) Nr. 918/2004 numatytą šešių mėnesių laikotarpį arba nebuvo prašoma jo įregistruoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 510/2006, nacionaliniu lygmeniu egzistuojanti arba bet kuriuo atveju dvišaliu pagrindu kitoje valstybėje narėje taikoma apsauga tampa neveiksminga, jei pagal kilmės valstybės nacionalinę teisę pavadinimas yra kvalifikuota geografinė nuoroda [Reglamento Nr. 510/2006 prasme]?

3. Ar dėl to, kad pagal [Stojimo aktą] valstybė narė nustatė kelių kvalifikuotų geografinių nuorodų maisto produktams apsaugą pagal Reglamentą (EB) Nr. 510/2006, nebegalima toliau taikyti nacionalinės arba bet kuriuo atveju dvišaliu pagrindu kitoje valstybėje narėje teikiamos apsaugos kitokiam to paties produkto pavadinimui, ir Reglamentui (EB) Nr. 510/2006 tenka išsamaus šio klausimo reglamentavimo funkcija?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

Dėl priimtinumo

61 *Budvar* mano, kad reikėtų išsiaiškinti, ar pirmasis klausimas nėra hipotetinis ir todėl nepriimtinas, nes, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, prielaida, kuria jis grindžiamas, jog nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis saugomas žodis „Bud“ yra paprastas ir netiesioginis geografinės kilmės pavadinimas, kuris nėra į Reglamento Nr. 2081/92 taikymo sritį patenkanti nuoroda, – o tokio požiūrio, beje, laikėsi *Oberster Gerichtshof* ir atitinkamai Teisingumo Teismas kaip nacionalinės teisės prielaidos, nurodytos bylos, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Budějovický Budvar*, pirmajame klausime (žr. minėto sprendimo 41, 54 ir 77 punktus), – nebegalima toliau vadovautis.

62 Kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 51 ir 52 punktuose, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad dabar reikia remtis prielaida, jog Čekijos Respublikoje pavadinimas „Bud“ yra saugomas kaip vadinamoji kvalifikuotoji kilmės vietos nuoroda, t. y. į Reglamento Nr. 510/2006 taikymo sritį, kuri šiuo aspektu sutampa su Reglamento Nr. 2081/92 taikymo sritimi, patenkanti kilmės vietos nuoroda, nes šis pavadinimas buvo įregistruotas WIPO pagal Lisabonos susitarimą būtent kaip tokia nuoroda, atsižvelgiant į tai, kad taip įregistruoti galima vien kvalifikuotas kilmės vietos nuorodas.

63 Vis dėlto šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Bendrijos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma reikšmingumo prezumpcija. Nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, tik jei yra akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Bendrijos teisę visiškai

nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks*, C-333/07, Rink. p. I-10807, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

64 Bendradarbiavimo idėja, kuria turi būti vadovaujamasi prašymo priimti prejudicinį sprendimą procedūroje, reikalaujama, kad nacionalinis teismas atsižvelgtų į Teisingumo Teismui patikėtą uždavinį prisidėti prie teisingumo vykdymo valstybėse narėse, o ne teikti konsultacinio pobūdžio nuomones bendro pobūdžio ar hipotetiniais klausimais (žr., be kita ko, 2009 m. kovo 5 d. Sprendimo *Kattner Stahlbau*, C-350/07, Rink. p. I-1513, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

65 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad naujas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo vertinimas, jog nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis saugomas pavadinimas „Bud“ turi būti laikomas kilmės vietos nuoroda – nacionalinės teisės prielaida, kuria grindžiami šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą antrasis ir trečiasis klausimai, – be abejonės, labai skiriasi nuo prašymo priimti prejudicinį sprendimą, kurį pateikus priimtas minėtas Sprendimas *Budějovický Budvar*, pirmąjį klausimą pagrindžiančios prielaidos (kuria taip pat paremtas nagrinėjamo prašymo priimti prejudicinį sprendimą pirmasis klausimas), jog tai yra paprasta ir netiesioginė geografinės kilmės nuoroda.

66 Tačiau negalima atmesti tikimybės, kad iš tikrųjų tai yra dvi skirtingos ir *a priori* įmanomos prielaidos ir kad šiuo etapu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nelinkęs galutinai atmesti paprastos ir netiesioginės geografinės kilmės nuorodos prielaidos, taigi pirmąjį klausimą jis pateikė tuo atveju, jeigu vis dėlto nuspręstų remtis šia prielaida.

67 Be to, nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis saugomo pavadinimo „Bud“ kvalifikavimas kaip kilmės vietos nuorodos yra vien nacionalinės teisės klausimas, galimas

užginčyti aukštesnės instancijos teismuose, kurie, beje, jau yra priėmę sprendimų ir kai kuriuose jų aiškiai pasirinko kitokią kvalifikaciją.

68 Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, jog nenustatyta, kad pirmasis klausimas būtų hipotetinis. *Budvar* išreikštos abejonės nepaneigia prezumpcijos, kad prašymai priimti prejudicinius sprendimus yra reikšmingi.

69 Vadinasi, prejudicinis klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

70 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės prašo išaiškinti minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punktą.

71 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šis pirmasis klausimas yra susijęs su pavadinimo „Bud“ kaip paprastos geografinės kilmės nuorodos apsauga pagal nagrinėjamas dvišales sutartis, kurias 1976 m. birželio 11 d. ir 1979 m. birželio 7 d. sudarė Austrijos Respublika ir Čekoslovakijos Socialistinė Respublika. Taigi šios sutartys sudarytos prieš Čekijos Respublikai įstojant į Europos Sąjungą. Todėl pagrindinė byla nesusijusi su situacija, kai dvišalės sutartys sudarytos aptariamoms valstybėms faktiškai būnat valstybėmis narėmis.

72 Norint atsakyti į šį klausimą, būtina 101 punktą nagrinėti atsižvelgiant į Teisingumo Teismo analizės kontekstą, kurio neatskiriamą dalį jis sudaro.

73 Šiuo klausimu primintina, kad minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 54 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, jog pirmajame toje byloje pateiktame klausime remiamasi prielaida, kad pavadinimas „Bud“ yra paprasta ir netiesioginė geografinės kilmės nuoroda, t. y. pavadinimas, kurio atveju nėra tiesioginio ryšio tarp, viena vertus, tam tikros kokybės, reputacijos ar kitokios produkto savybės ir, kita vertus, jo konkrečios geografinės kilmės ir kuris dėl to nepatenka į Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punktą (žr. 2000 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Warsteiner Brauerei*, C-312/98, Rink. p. I-9187, 43 ir 44 punktus); be to, toks pavadinimas savaime nėra geografinis pavadinimas, tačiau bent jau gali vartotojui suteikti informacijos, jog juo žymimas produktas kilęs iš tam tikros vietovės, regiono ar šalies (žr. 1992 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Exportur*, C-3/91, Rink. p. I-5529, 11 punktą).

74 Remdamasis šia prielaida, Teisingumo Teismas išnagrinėjo, ar paprastos ir netiesioginės geografinės kilmės nuorodos absoliuti apsauga, t. y. taikoma nepaisant to, ar yra tikimybė suklaidinti, kaip antai nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis pavadinimui „Bud“ suteikiama apsauga, atsižvelgiant į tai, kad ji gali riboti laisvą prekių judėjimą (minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 97 punktas), gali būti pateisinama pagal Bendrijos teisę.

75 Minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 99 punkte Teisingumo Teismas priminė, kad dvišale sutartimi, kuri iš esmės tokia pati kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, suteikiamos apsaugos klausimu jis jau yra nusprendęs, jog tokios sutarties tikslu – neleisti vienos susitariančiosios valstybės gamintojams naudoti kitos valstybės geografinius pavadinimus ir taip naudotis šių produktų reputacija, sietina su įmonių, įsteigtų šių pavadinimų nurodomuose regionuose ar vietovėse, gaminamais produktais, – siekiama užtikrinti sąžiningą konkurenciją, o toks tikslas gali būti laikomas EB 30 straipsnyje numatyta pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga su sąlyga,

kad aptariami pavadinimai šios sutarties įsigaliojimo dieną arba vėliau kilmės valstybėje nebūtų tapę bendriniais (žr. minėto sprendimo *Exportur* 37 punktą ir 1999 m. kovo 4 d. Sprendimo *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, C-87/97, Rink. p. I-1301, 20 punktą).

76 Minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 100 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad, kaip matyti iš dvišalės sutarties 1, 2 ir 6 straipsnių, toks tikslas sudaro nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis įtvirtintos apsaugos sistemos pagrindą.

77 Atsižvelgdamas būtent į šiuos aspektus, Teisingumo Teismas minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punkte nusprendė, kad „jeigu iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo atlikto patikrinimo matyti, jog remiantis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata pavadinimas „Bud“ apibūdina regioną arba vietovę šios valstybės teritorijoje, o jo apsauga ten pateisinama pagal EB 30 straipsnyje išvardytus kriterijus, šis straipsnis taip pat nedraudžia minėtos apsaugos išplėsti valstybės narės, šiuo atveju Austrijos Respublikos, teritorijos atžvilgiu.“

78 Pirma, kalbant apie tame minėto sprendimo punkte nurodytas Čekijos Respublikoje susiklosčiusias faktines aplinkybes ir vyraujančią sampratą, pasakytina, kad šią frazę reikia suprasti atsižvelgiant į specifinį kontekstą, kai nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis numatyta pavadinimo „Bud“ apsaugos sistema, t. y. į tai, kad ši sistema, kaip ir, pvz., minėtame Sprendime *Exportur* nagrinėta sistema, paremta kilmės valstybėje narėje, šiuo atveju Čekijos Respublikoje, numatytos apsaugos taikymo išplėtimu į importo valstybę narę, šiuo atveju – Austrijos Respubliką.

79 Tokią sistemą apibūdina aplinkybė, nukrypstanti nuo teritoriškumo principo, kad suteikta apsauga yra apibrėžta kilmės valstybės narės teisėje ir remiantis šioje valstybėje susiklosčiusiosiomis faktinėmis aplinkybėmis bei esama samprata (minėto Sprendimo *Exportur* 12, 13 ir 38 punktai).

80 Vadinasi, patikrinti, ar pavadinimas „Bud“ yra paprasta ir netiesioginė geografinės kilmės nuoroda, privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į minėtas Čekijos Respublikoje susiklosčiusias aplinkybes ir vyraujančią sampratą.

81 Visų pirma, kaip Teisingumo Teismas priminė minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 54 punkte, paprasta geografinės kilmės nuoroda yra netiesioginė, jei ji savaime nėra geografinis pavadinimas, tačiau bent jau gali vartotojui suteikti informacijos, jog ja žymimas produktas kilęs iš tam tikros vietovės, regiono ar šalies.

82 Remiantis tuo, darytina išvada, kad siekdamas nustatyti, ar toks pavadinimas, kaip antai „Bud“, gali būti laikomas paprasta ir netiesiogine geografinės kilmės nuoroda, kurios apsauga pagal nagrinėjamas dvišales sutartis gali būti pateisinama pagal EB 30 straipsnio kriterijus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar remiantis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata šis pavadinimas, nors savaime nėra geografinis pavadinimas, bent jau gali vartotojui suteikti informacijos, jog juo žymimas produktas kilęs iš tam tikro šios valstybės narės regiono ar vietovės.

83 Kita vertus, jei atlikus tokią analizę paaiškėtų, jog nagrinėjamas pavadinimas neturi šios būtiniausios savybės – užsiminti apie atitinkamo produkto geografinę kilmę, jo apsauga negalėtų būti pateisinama EB 30 straipsnyje numatytu pramoninės ir komercinės nuosavybės apsaugos motyvu ir iš principo prieštarautų EB 28 straipsniui, jei negalėtų būti pateisinama kitu pagrindu (minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 107–111 punktai).

84 Antra, kalbant apie minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punkte nurodytą aplinkybę, jog pavadinimo „Bud“ apsauga turi būti pateisinama EB 30 straipsnio kriterijų atžvilgiu, reikia pasakyti, kad iš to, kas paminėta, matyti, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be to, turi patikrinti, taip pat remdamasis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata, ar, kaip nurodyta minėto sprendimo 99 punkte, pagrindinėje byloje aptariamas pavadinimas nagrinėjamų dvišalių sutarčių įsigaliojimo dieną arba vėliau šioje valstybėje narėje nėra tapęs bendriniu, atsižvelgiant į tai, kad Teisingumo Teismas

to paties sprendimo 99 ir 100 punktuose jau buvo nusprendęs, jog šiomis sutartimis nustatytos apsaugos sistemos tikslas yra EB 30 straipsnyje numatytos pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga.

85 Be to, galima pažymėti, kad jeigu atlikus šio sprendimo 82 ir 84 punktuose nurodytus patikrinimus paaiškėtų, kad remiantis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata pagrindinėje byloje nagrinėjamas pavadinimas „Bud“ bent jau gali vartotojui suteikti informacijos, jog juo žymimas produktas kilęs iš tam tikro šios valstybės narės regiono ar vietovės, ir kad remiantis šiomis faktinėmis aplinkybėmis ir samprata šis pavadinimas nagrinėjamų dvišalių sutarčių įsigaliojimo dieną arba vėliau šioje valstybėje narėje nėra tapęs bendriniu, reikėtų daryti išvadą, kad EB 28 ir 30 straipsniai nedraudžia numatyti tokios paprastos geografinės kilmės nuorodos apsaugos pagal nacionalinę teisę nei, beje, jos išplėsti dvišale sutartimi kitos valstybės narės teritorijos atžvilgiu (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 ir 102 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

86 Trečia pirmojo klausimo dalimi, kurią dabar reikia išnagrinėti, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo klausia: a) ar šiam nacionaliniam teismui atliekant būtinus patikrinimus reikia užsakyti vartotojų nuomonės apklausą tam, kad būtų nustatyta Čekijos Respublikoje vyraujanti samprata; ir b) kokio žinomumo arba asocijavimosi laipsnio turėtų būti reikalaujama.

87 Šiuo atžvilgiu neginčijama, kad šiais aspektais Bendrijos teisėje nėra jokios konkrečios nuostatos.

88 Nesant Bendrijos teisės nuostatų šioje srityje kiekviena valstybė narė savo nacionalinėje teisinėje sistemoje turi skirti kompetentingus teismus ir nustatyti ieškinių, skirtų užtikrinti teisės subjektų teisių, kylančių iš tiesioginio Bendrijos teisės veikimo, apsaugą, procesines taisykles su sąlyga, kad šios taisyklės nebus mažiau palankios nei tos, kurios taikomos pareiškiant panašius ieškinius dėl vidaus teisės pažeidimo

(lygiavertiškumo principas), ir kad jos nedarys Bendrijos teisinės sistemos suteiktų teisių įgyvendinimo praktiškai neįmanomo ar pernelyg sudėtingo (veiksmingumo principas) (žr., be kita ko, 2008 m. vasario 12 d. Sprendimo *Kempter*, C-2/06, Rink. p. I-411, 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

89 Vadinasi, nesant jokių Bendrijos teisės nuostatų šioje srityje, nuspręsti, ar reikia užsakyti nuomonės apklausą, skirtą išsiaiškinti Čekijos Respublikoje susiklosčiusias faktines aplinkybes ir vyraujančią sampratą, siekiant patikrinti, ar pavadinimas „Bud“ gali būti laikomas paprasta ir netiesiogine geografinės kilmės nuoroda ir ar šioje valstybėje narėje jis nėra tapęs bendriniu, turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis savo nacionaline teise. Manydamas, jog nuomonės apklausą užsakyti būtina, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atlikdamas tokius patikrinimus, turi nustatyti, koks procentas vartotojų laikytinas pakankamu, ir šiuo atveju remdamasis savo nacionaline teise (pagal analogiją žr. 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *Gut Springenheide ir Tusky*, C-210/96, Rink. p. I-4657, 35 ir 36 punktus).

90 Pagaliau ketvirta pirmojo klausimo dalimi, kurią reikia išnagrinėti paskiausiai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punktas ir ypač jame paminėtos Čekijos Respublikoje susiklosčiusios faktinės aplinkybės ir vyraujanti samprata reiškia, kad turi būti nustatyti konkretūs su pavadinimo naudojimu susiję kokybės ir trukmės reikalavimai, būtent, kad kilmės valstybėje narėje šį pavadinimą turėjo faktiškai naudoti kelios įmonės kaip geografinę nuorodą, o ne vienintelė įmonė vien kaip prekių ženklą, kaip yra pagrindinėje byloje nagrinėjamo pavadinimo atveju.

91 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punktas, ypač analizuojamas atsižvelgiant į pirmojo toje byloje pateikto klausimo atsakymo argumentus (žr. šio sprendimo 73–77 punktus), nepatvirtina tezės, jog EB 30 straipsnyje esama konkretaus reikalavimo dėl pavadinimo naudojimo kilmės valstybėje narėje

kokybės ir trukmės tam, kad pavadinimo apsauga būtų pateisinama EB 30 straipsnyje numatytos pramoninės ir komercinės nuosavybės apsaugos pagrindu.

92 Iš kartu skaitomų minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 54 ir 99–101 punktų matyti, kad EB 30 straipsnis nedraudžia nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis pavadinimui „Bud“ suteikiamos specifinės apsaugos išplėsti kitos valstybės narės nei Čekijos Respublika teritorijos atžvilgiu, nes šios apsaugos tikslas yra tame straipsnyje numatyta pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga, tačiau su sąlyga, jog bus patikrinta, kad remiantis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata šis pavadinimas gali būti laikomas paprasta ir netiesiogine geografinės kilmės nuoroda ir kad jis šioje valstybėje narėje nėra tapęs bendriniu.

93 Vadinasi, EB 30 straipsniu, kaip jis išaiškintas minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punkte, nenumatytas konkretus reikalavimas dėl pavadinimo naudojimo kilmės valstybėje narėje kokybės ir trukmės tam, kad pavadinimo apsauga būtų pateisinama pagal šį straipsnį. Klausimą, ar toks reikalavimas taikomas pagrindinėje byloje, turi išspręsti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į taikytiną nacionalinę teisę, visų pirma į nagrinėjamų dvišalių sutarčių numatytą apsaugos sistemą.

94 Atsižvelgiant į tai, kas paminėta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad iš minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 101 punkto išplaukia, jog:

— siekdamas nustatyti, ar toks pavadinimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti laikomas paprasta ir netiesiogine geografinės kilmės nuoroda, kurios apsauga pagal nagrinėjamas dvišales sutartis gali būti pateisinama pagal EB 30 straipsnio kriterijus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar remiantis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata šis pavadinimas, nors savaime nėra

geografinis pavadinimas, bent jau gali vartotojui suteikti informacijos, jog juo žymimas produktas kilęs iš tam tikro šios valstybės narės regiono ar vietovės,

— be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, vėl remdamasis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata, turi patikrinti ar, kaip nurodyta minėto sprendimo 99 punkte, pagrindinėje byloje aptariamas pavadinimas nagrinėjamų dvišalių sutarčių įsigaliojimo dieną arba vėliau šioje valstybėje narėje nėra tapęs bendriniu, atsižvelgiant į tai, kad Teisingumo Teismas to paties sprendimo 99 ir 100 punktuose jau buvo nusprendęs, jog šiomis sutartimis nustatytos apsaugos sistemos tikslas yra EB 30 straipsnyje numatytos pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga,

— nesant jokių Bendrijos teisės nuostatų šioje srityje, nuspręsti, ar reikia užsakyti nuomonės apklausą, skirtą išsiaiškinti Čekijos Respublikoje susiklosčiusias faktines aplinkybes ir vyraujančią sampratą, siekiant patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas pavadinimas „Bud“ gali būti laikomas paprasta ir netiesiogine geografinės kilmės nuoroda ir ar šioje valstybėje narėje jis nėra tapęs bendriniu, turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis savo nacionaline teise. Manydamas, jog nuomonės apklausą užsakyti būtina, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atlikdamas tokius patikrinimus, turi nustatyti, koks procentas vartotojų laikytinas pakankamu, ir šiuo atveju remdamasis savo nacionaline teise, ir

— EB 30 straipsniu nenumatytas konkretus reikalavimas dėl pavadinimo naudojimo kilmės valstybėje narėje kokybės ir trukmės tam, kad pavadinimo apsauga būtų pateisinama pagal šį straipsnį. Klausimą, ar toks reikalavimas taikomas pagrindinėje byloje, turi išspręsti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į taikytiną nacionalinę teisę, visų pirma į nagrinėjamų dvišalių sutarčių numatytą apsaugos sistemą.

Dėl antrojo klausimo

95 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamentu Nr. 510/2006 numatyta Bendrijos apsaugos sistema yra išsami ir todėl šis reglamentas draudžia taikyti dvi valstybes nares saistančiomis sutartimis, kaip antai nagrinėjamos dvišalės sutartys, numatytą apsaugos sistemą, pagal kurią pavadinimui, pripažįstamam vienos valstybės narės teisėje kaip sudarančiam kilmės vietos nuorodą, suteikiama apsauga kitoje valstybėje narėje, kurioje šią apsaugą reikalaujama faktiškai taikyti, jei šios kilmės vietos nuorodos nebuvo prašyta įregistruoti pagal minėtą reglamentą.

Pirminės pastabos

96 Pirma, reikėtų priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 51 ir 52 punktuose, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, šis klausimas paremtas prielaida, jog Čekijos Respublikoje pavadinimas „Bud“ saugomas kaip kilmės vietos nuoroda, o ne kaip paprasta geografinės kilmės nuoroda.

97 Antra, reikia pažymėti, kad po to, kai Teisingumo Teismas priėmė minėtą Sprendimą *Budějovický Budvar*, Čekijos Respublika įstojo į Europos Sąjungą.

98 Vadinasi, kadangi nagrinėjamos dvišalės sutartys saisto dvi valstybes nares, jų nuostatos negali būti taikomos santykiuose tarp šių valstybių, jei paaiškėja, kad jos prieštarauja Bendrijos teisei, visų pirma Sutartyje nustatytoms laisvo prekių judėjimo taisyklėms (šiuo klausimu žr. 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Ravil*, C-469/00, Rink. p. I-5053, 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

99 Be to, reikia nurodyti, kad tokioms sutartims netaikomas EB 307 straipsnis, nes jokia trečioji valstybė nėra jų šalis (1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Matteucci*, 235/87, Rink. p. 5589, 21 punktas).

100 Trečia, primintina, kad, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, aptariamas pavadinimas įregistruotas būtent kaip kilmės vietos nuoroda ir jam toliau galioja apsauga pagal Lisabonos susitarimą.

101 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Austrijos Respublika, kitaip nei Čekijos Respublika, nėra minėto susitarimo šalis, taigi šiuo susitarimu suteikiama apsauga negalima remtis pirmojoje valstybėje narėje.

102 Taigi klausimas, ar Reglamento Nr. 510/2006 išsamus pobūdis draudžia pagrindinėje byloje nagrinėjamo pavadinimo galimą apsaugą pagal Lisabonos susitarimą, pagrindinėje byloje nekyla.

103 Kadangi kilmės vietos nuorodos sąvokos apibrėžtis, pateikta Lisabonos susitarimo 2 straipsnio 1 dalyje, yra iš esmės tapati pateiktajai Reglamento Nr. 510/2006 2 straipsnio 1 dalies a punkte, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro išvadą, kad pavadinimas „Bud“ yra kilmės vietos nuoroda šio reglamento prasme.

104 Tačiau yra aišku, kad iki šiol dėl šio pavadinimo nebuvo pateikta įregistravimo paraiška pagal Reglamentą Nr. 510/2006. Taip pat neginčijama, kad Komisijai nebuvo perduota jokia šio pavadinimo įregistravimo paraiška pagal Reglamentą Nr. 2081/92, remiantis Reglamentu Nr. 918/2004 numatytomis pereinamojo laikotarpio nuostatomis dėl dešimtyje valstybių, tapusių Europos Sąjungos valstybėmis narėmis per priešpaskutiniąją jos plėtrą, egzistuojančių geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų.

105 Vadinasi, antrasis klausimas paremtas prielaida, kad pavadinimo „Bud“ apsauga, kurią *Budvar* reikalauja taikyti Austrijos Respublikoje pagal nagrinėjamas dvišales sutartis, yra grindžiama šio pavadinimo apsaugos kaip Čekijos Respublikoje egzistuojančios kilmės vietos nuorodos išplėtimu Austrijos Respublikos atžvilgiu, kai šis pavadinimas taip pat atitinka Reglamente Nr. 510/2006 pateiktą kilmės vietos nuorodos apibrėžtį.

106 Konkrečiau tariant, kyla klausimas, ar Reglamentas Nr. 510/2006 yra išsamus ir dėl to draudžia tokią nacionalinę apsaugą bei atitinkamai šios apsaugos išplėtimą nagrinėjamomis dvišalėmis sutartimis kitos valstybės narės teritorijos atžvilgiu.

Teisingumo Teismo atsakymas

107 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Reglamentu Nr. 2081/92 siekiama užtikrinti juo reglamentuojamų geografinių pavadinimų apsaugą Bendrijoje ir įtvirtinta pareiga įregistruoti šiuos pavadinimus Bendrijos lygiu, kad jiems galėtų būti taikoma apsauga visose valstybėse narėse (šiuo klausimu žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Budějovický Budvar* 74 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

108 Šis tikslas matyti iš Reglamento Nr. 2081/92 septintos konstatuojamosios dalies (1998 m. birželio 9 d. Sprendimo *Chiciak ir Fol*, C-129/97 ir C-130/97, Rink. p. I-3315, 25 ir 26 punktai), kuri iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 510/2006 šešta konstatuojamąja dalimi ir kurioje teigiama:

„Reikėtų numatyti Bendrijos požiūrį į kilmės vietos nuorodas ir geografines nuorodas. Bendrijos apsaugos sistemos taisyklės leidžia plėtoti geografines nuorodas ir kilmės

vietos nuorodas, nes taikant vienodesnį požiūrį tokia sistema užtikrina vienodas konkurencijos sąlygas šias nuorodas turinčių produktų gamintojams ir stiprina vartotojų pasitikėjimą tokiais produktais.“

109 Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad Bendrijos teisės aktuose ryškėja bendra tendencija bendrosios žemės ūkio politikos pagrindu gerinti produktų kokybę, siekiant sudaryti palankias sąlygas šių produktų reputacijai išlaikyti, visų pirma pasitelkiant kilmės vietos nuorodas, kurioms taikoma ypatinga apsauga. Žemės ūkio produktų srityje ši tendencija įgijo konkrečią išraišką priėmus Reglamentą Nr. 2081/92, kuriuo, atsižvelgiant į jo konstatuojamąsias dalis, siekiama patenkinti vartotojų lūkesčius dėl kokybiškų produktų bei atpažįstamos geografinės kilmės ir suteikti gamintojams galimybę sąžiningos konkurencijos sąlygomis gauti didesnes pajamas už realias pastangas gerinti kokybę (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Ravil* 48 punktą ir 2003 m. gegužės 20 d. *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita*, C-108/01, Rink. p. I-5121, 63 punktą).

110 Kilmės vietos nuorodos priklauso pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių sričiai. Taikomi teisės aktai apsaugo jas naudojančius asmenis nuo neteisėto trečiųjų asmenų, siekiančių pasipelnyti iš šių nuorodų įgytos reputacijos, naudojimosi šiomis nuorodomis. Šių nuorodų tikslas – garantuoti, kad jomis žymimas produktas yra kilęs iš konkrečios geografinės vietovės ir turi tam tikrų specifinių savybių. Jos gali turėti gerą reputaciją tarp vartotojų ir būti pagrindinė jų naudojimo sąlygas atitinkančių gamintojų priemonė klientams pritraukti. Kilmės vietos nuorodų reputacija priklauso nuo to, kokias jas įsivaizduoja vartotojai. Šis įvaizdis iš esmės priklauso nuo produkto specifinių savybių ir apskritai nuo jo kokybės. Galiausiai produkto kokybė yra produkto reputacijos pagrindas. Vartotojo suvokimu, ryšys tarp gamintojų reputacijos ir produkto kokybės taip pat priklauso nuo jo įsitikinimo, kad su kilmės vietos nuoroda parduodami produktai yra autentiški (minėto sprendimo *Ravil* 49 punktas ir minėto sprendimo *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita* 64 punktas).

111 Iš to išplaukia, kad EB 37 straipsnio pagrindu priimtas Reglamentas Nr. 510/2006 yra bendrosios žemės ūkio politikos priemonė, kuria iš esmės siekiama vartotojams užtikrinti, kad pagal šį reglamentą įregistruota geografine nuoroda pažymėti žemės ūkio produktai dėl savo kilmės iš konkrečios geografinės srities turėtų tam tikras specifines savybes ir atitinkamai suteiktų kokybės garantiją, susijusią su jų geografine kilme, siekiant žemės ūkio subjektams, įdėjusiems realių pastangų gerinti kokybę, už tai gauti didesnes pajamas bei užkirsti kelią tretiesiems asmenims neteisėtai gauti naudos iš šių produktų turimos reputacijos, įgytos dėl jų kokybės.

112 Tačiau tuo atveju, jeigu valstybės narės galėtų leisti, kad gamintojai jų nacionalinėje teritorijoje naudotų vieną iš nuorodų ar ženklų, kuriuos Reglamento Nr. 510/2006 8 straipsnyje leidžiama naudoti tik pagal šį reglamentą įregistruotų pavadinimų atžvilgiu, remdamiesi nacionaline apsauga, kurios reikalavimai galėtų būti mažesni nei minėtu reglamentu keliami reikalavimai atitinkamiems produktams, būtų rizika, kad minėta kokybės garantija, kuri yra esminė Reglamentu Nr. 510/2006 suteikiamos apsaugos funkcija, gali būti neužtikrinta, o tai savo ruožtu vidaus rinkoje gali pakenkti šiomis nuorodomis ar ženklais pažymėtų produktų gamintojų sąžiningos konkurencijos tikslui ir ypač pažeisti teises, kurios turi būti suteiktos vien gamintojams, įdėjusiems realių pastangų gerinti kokybę tam, kad galėtų naudoti pagal šį reglamentą įregistruotą geografinę nuorodą.

113 Šis pavojus, kad gali būti pakenkta pagrindiniam tikslui – užtikrinti atitinkamų žemės ūkio produktų kokybę, yra juo didesnis atsižvelgiant į tai, kad, kaip savo išvados 111 punkte pažymėjo generalinis advokatas, kitaip nei prekių ženklų srityje, geografinių nuorodų galimų nacionalinių apsaugos sistemų suderinimo srityje nebuvo priimta jokia atitinkama Bendrijos priemonė.

114 Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 510/2006 tikslas yra ne nustatyti papildomą kvalifikuotų geografinių nuorodų sistemą greta nacionalinių taisyklių, kurios ir toliau gali galioti, kaip, pvz., sistema, numatyta 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), o numatyti vienodą ir išsamią tokių nuorodų apsaugos sistemą.

115 Daugelis Reglamentais Nr. 2081/92 ir Nr. 510/2006 numatytos apsaugos sistemos savybių taip pat patvirtina šios sistemos išsamų pobūdį.

116 Pirma, kitaip nei kitos Bendrijos pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsaugos sistemos, kaip antai Bendrijos prekių ženklo pagal Reglamentą Nr. 40/94 ir augalų veislių pagal 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 16 t., p. 390), Reglamentais Nr. 2081/92 ir 510/2006 įtvirtinta registracijos procedūra yra grindžiama atitinkamos valstybės narės ir Komisijos kompetencijos pasidalijimu, nes sprendimą įregistruoti pavadinimą Komisija gali priimti, tik jei atitinkama valstybė narė jai yra pateikusi jo įregistravimo paraišką, o tokia paraiška gali būti pateikta tik tuomet, jei valstybė narė patikrino jos pagrįstumą (2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Carl Kühne ir kt.*, C-269/99, Rink. p. I-9517, 53 punktas).

117 Taigi nacionalinės įregistravimo procedūros yra integruotos į Bendrijos sprendimų priėmimo procedūrą ir sudaro esminę jos dalį. Jos negali egzistuoti atskirai nuo Bendrijos apsaugos sistemos.

118 Kalbant apie Bendrijos įregistravimo procedūrą, svarbi ir aplinkybė, jog Reglamento Nr. 510/2006 5 straipsnio 6 dalyje, – kuri iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 2081/92 5 straipsnio 5 dalimi, įterpta į šį reglamentą Reglamentu Nr. 535/97, – teigiama, kad valstybės narės gali vien savo atsakomybe suteikti laikiną nacionalinę apsaugą, kol bus priimtas sprendimas dėl įregistravimo paraiškos.

119 Beje, dėl šio aspekto Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog iš šios nuostatos išplaukia, kad pagal Reglamente Nr. 2081/92 įtvirtintą sistemą, kai valstybės narės turi kompetenciją priimti nors ir laikinus sprendimus nukrypdamos nuo šio reglamento nuostatų, ši kompetencija kyla iš aiškių taisyklių (minėto sprendimo *Chiciak ir Fol* 32 punktas).

120 Kaip savo išvados 102 punkte pažymėjo generalinis advokatas, tokio pobūdžio nuostata neturėtų jokios prasmės, jei valstybės narės bet kuriuo atveju galėtų išlaikyti savąsias kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Reglamentų Nr. 2081/92 ir 510/2006 prasme apsaugos sistemas ir paliktų jas galioti greta šių reglamentų.

121 Antra, tokios apsaugos sistemos, kokia numatyta Reglamentuose Nr. 2081/92 ir 510/2006, išsamų pobūdį taip pat rodo pereinamojo laikotarpio nuostatos, skirtos esamiems nacionaliniams pavadinimams, koks yra pagrindinėje byloje nagrinėjamas čekų pavadinimas „Bud“.

122 Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsniu nustatyta vadinamoji supaprastinta įregistravimo procedūra, skirta registruoti įregistravimo paraišką pateikusioje valstybėje narėje teisiškai saugomus nacionalinius pavadinimus arba tose valstybėse narėse, kuriose nebuvo apsaugos sistemos, pagal įprastą praktiką nusistovėjusius pavadinimus (2002 m. birželio 25 d. Sprendimo *Bigi*, C-66/00, Rink. p. I-5917, 28 punktas).

123 Buvo numatyta, kad jei juos įregistruoti paprašoma per šešių mėnesių terminą, pagal šio reglamento 13 straipsnio 2 dalį jų nacionalinė apsauga galėjo su tam tikromis sąlygomis būti toliau taikoma pereinamuoju penkerių metų laikotarpiu, kuris vėliau Reglamentu Nr. 535/97 buvo pratęstas papildomu penkerių metų laikotarpiu.

124 Kadangi ši speciali egzistuojančių nacionalinių pavadinimų laikinos apsaugos sistema buvo panaikinta Reglamento Nr. 692/2003 1 straipsnio 15 punktu, Komisija Reglamente Nr. 918/2004 numatė pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl dešimtyje valstybių, tapusių Europos Sąjungos valstybėmis narėmis per priešpaskutiniąją jos plėtrą, egzistuojančių kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų nacionalinės apsaugos, paremtas senosioms penkiolikai valstybių narių numatytomis nuostatomis.

125 Šios nuostatos itin svarbios nagrinėjamoje byloje, nes, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, tuo metu pavadinimas „Bud“ Čekijos Respublikoje egzistavo kaip geografinė nuoroda.

126 Reglamentu Nr. 918/2004 buvo numatyta, kad kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų, egzistavusių dešimtyje naujų valstybių narių 2004 m. balandžio 30 dieną, nacionalinė apsauga Reglamento Nr. 2081/92 prasme galėjo būti palikta galioti šešis mėnesius. Tačiau kadangi neliko supaprastintos procedūros, šiame reglamente buvo numatyta, kad jeigu įregistravimo paraiška pateikiama per tuos šešis mėnesius, tokia nacionalinė apsauga gali būti palikta galioti, kol Komisija priims sprendimą pagal Reglamento Nr. 2081/92 6 straipsnį.

127 Taigi minėtu reglamentu dešimčiai naujų valstybių narių patvirtinama tai, kas jau galiojo penkiolikai senųjų valstybių narių, būtent, kad nacionalinė esamų kvalifikuotų geografinių nuorodų apsauga leidžiama tik tuomet, jeigu įvykdomos pereinamojo laikotarpio teisės normomis specialiai tokioms nuorodoms nustatytos sąlygos, tarp jų – reikalavimas pateikti įregistravimo paraišką per šešių mėnesių terminą, o Čekijos valdžios institucijos tokios paraiškos dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo pavadinimo „Bud“ nepateikė.

128 Šias specialias nuostatas ir ypač valstybėms narėms suteiktą aiškų leidimą tam tikromis sąlygomis pereinamuoju laikotarpiu išlaikyti nacionalinę esamų kvalifikuotų geografinių nuorodų apsaugą būtų sunku suprasti, jei tokių nuorodų Bendrijos apsaugos sistema būtų neišsami ir taip valstybės narės bet kuriuo atveju išlaikytų neribotą teisę toliau taikyti tokią nacionalinę apsaugą.

129 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamentu Nr. 510/2006 numatyta Bendrijos apsaugos sistema yra išsami ir todėl šis reglamentas draudžia taikyti dvi valstybes nares saistančiomis sutartimis, kaip antai nagrinėjamos dvišalės sutartys, numatytą apsaugos sistemą, pagal kurią pavadinimui, pripažįstamam vienos valstybės narės teisėje kaip sudarančiam kilmės vietos nuorodą, suteikiama

apsauga kitoje valstybėje narėje, kurioje šią apsaugą reikalaujama faktiškai taikyti, jei šios kilmės vietos nuorodos nebuvo prašyta įregistruoti pagal minėtą reglamentą.

130 Atsižvelgiant į šį antrojo klausimo atsakymą, į trečiąjį klausimą atsakyti nebereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

131 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Iš 2003 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Budějovický Budvar* (C-216/01) 101 punkto išplaukia, jog:

— **siekdamas nustatyti, ar toks pavadinimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti laikomas paprasta ir netiesiogine geografinės kilmės nuoroda, kurios apsauga pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamas dvišales sutartis gali būti pateisinama pagal EB 30 straipsnio kriterijus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar remiantis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata šis pavadinimas, nors savaime nėra**

geografinis pavadinimas, bent jau gali vartotojui suteikti informacijos, jog juo žymimas produktas kilęs iš tam tikro šios valstybės narės regiono ar vietovės,

— **be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, vėl remdamasis Čekijos Respublikoje susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis ir vyraujančia samprata, turi patikrinti ar, kaip nurodyta minėto sprendimo 99 punkte, pagrindinėje byloje aptariamas pavadinimas šioje byloje nagrinėjamų dvišalių sutarčių įsigaliojimo dieną arba vėliau šioje valstybėje narėje nėra tapęs bendriniu, atsižvelgiant į tai, kad Europos Bendrijų Teisingumo Teismas to paties sprendimo 99 ir 100 punktuose jau buvo nusprendęs, jog šiomis sutartimis nustatytos apsaugos sistemos tikslas yra EB 30 straipsnyje numatytos pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga,**

— **nesant jokių Bendrijos teisės nuostatų šioje srityje, nuspręsti, ar reikia užsakyti nuomonės apklausą, skirtą išsiaiškinti Čekijos Respublikoje susiklosčiusias faktines aplinkybes ir vyraujančią sampratą, siekiant patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas pavadinimas „Bud“ gali būti laikomas paprasta ir netiesiogine geografinės kilmės nuoroda ir ar šioje valstybėje narėje jis nėra tapęs bendriniu, turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis savo nacionaline teise. Manydamas, jog nuomonės apklausą užsakyti būtina, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atlikdamas tokius patikrinimus, turi nustatyti, koks procentas vartotojų laikytinas pakankamu, ir šiuo atveju remdamasis savo nacionaline teise, ir**

— **EB 30 straipsniu nenumatytas konkretus reikalavimas dėl pavadinimo naudojimo kilmės valstybėje narėje kokybės ir trukmės tam, kad pavadinimo apsauga būtų pateisinama pagal šį straipsnį. Klausimą, ar toks reikalavimas taikomas pagrindinėje byloje, turi išspręsti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į taikytiną nacionalinę teisę, visų pirma į pagrindinėje byloje nagrinėjamų dvišalių sutarčių numatytą apsaugos sistemą.**

2. 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos numatyta Bendrijos apsaugos sistema yra išsami ir todėl šis reglamentas draudžia taikyti dvi valstybes nares saistančiomis sutartimis, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos dvišalės sutartys, numatytą apsaugos sistemą, pagal kurią pavadinimui, pripažįstamam vienos valstybės narės teisėje kaip sudarančiam kilmės vietos nuorodą, suteikiama apsauga kitoje valstybėje narėje, kurioje šią apsaugą reikalaujama faktiškai taikyti, jei šios kilmės vietos nuorodos nebuvo prašyta įregistruoti pagal minėtą reglamentą.

Parašai.